

NYILAS ATILLA

Állapotfrissítés

(„Az ékesszólásról” tételei)

I.

Közelebb mentem hozzá,
és kisebbnek látszott.
Eltávolodva tőle újra nagyobbak.
Így jártam Kosztolányival, Pilinszkyvel.
Magammal meg pont fordítva.

II.

A kijózanító gondolatok is jól jönnek olykor,
de a megrészegítőekre szomjazik mindenki.
Talán mert a részegség kijózanít.
A világ igazabb arcát mutatja.
Igyunk a teljes kijózanodásra.

III.

Nem merek a barátomnak üzleti ajánlatot tenni,
mert tartok tőle, hogy megették a szívét a disznók.
Ahogy ezt átgondoltam, végül úgy éreztem, éppen
én lehetek az, akinek megették a szívét a disznók,
sőt én ettem meg a sajátom s a barátom szívét.

IV.

A vágyad csak akkor teljesül,
ha már lemondta róla.
De nem elég magadban mondogatni,
és közben titkon számítani rá:
tényleg és teljesen le kell róla mondanod.

V.

Fejem fölemelem. Kikapcsoltam,
de most már újra látok.
Hallani kezdek.
Megszólok: hát itt vagyok,
ismét ebben az avatárban.

VI.

Nyakamon maradt a megromlott áru.
Pedig milyen szép volt ez az áru.
De túl drágán adták, és nem mertem alkudni.
Aztán úgy leértékelték, hogy nem hagytam ott,
noha akkor már kezdett szaga lenni.

VII.

Zárva az egyik tálban,
bontva a másik tálban,
köztük szűkül a szájam —
így pereg éjen át a
tökmag homokórája.